

Titel: Betænkning hvorvidt en Efterkommere i Regieringen er forbunden at betale sin Formands Gield med Forslag af Midler ved hvilke den offentlige Gield best kan betales.

Citation: "Betænkning hvorvidt en Efterkommere i Regieringen er forbunden at betale sin Formands Gield med Forslag af Midler ved hvilke den offentlige Gield best kan betales.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 9*, ? Mummets Boglade nr. 5 på Børsen, 1771, s. 4. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_009-shoot-w1_009_005_p4_bZONE1409727.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 9

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Regentens egen Lyksalighed er alt for nøie forbunden med Folkets, til at den eene skulde kunde befordres uden den anden; Enhver indseer denne Sandhed, enhver veed, at ligesom Landet er vel dyrket, folkerigt og dydigt, saa er Regenten riig, mægtig og lykkelig, og dog seer man stedse Regentere, som hige efter det sidste, uden at ville legge Vind paa det første; Men deres Møie skal stedse være forgiæves og deres søvnløse Nætter spildte, saa længe de søge deres Lyksalighed i de Ting, som ikke bestaae med hele Folkets. Vel kan Vellyst, Æresyge og Gierrighed paa en stakket Tid fornøje dem, men disse daarlige og nedrige Fornøjelser skal hverken kunde døve Samvittighedens Skrig eller Millioner Sukke af fortrængte, ulykkelige Undersaattere, hvilke uden Ophør bebreide dem deres Pligters Overtrædelse, forbeeske al deres Glæde, og omsider, naar de tomme Vellyster ei mere kan mætte deres Siel, naar deres Land er ødelagt, naar deres Undersaatter ere elendige, deres egen Ære og Helbred krænket, da gjøre dem evig ulykkelige. Men saa megen Afskye og Foragt den uværdige Regent fortjener, der tænker, at Forsynets Hensigt, ved at kalde ham til Scepteret, er alleene, at mætte hans lastefulde Tilbøie-